

altså at sagsbehandleren ikke skal sidde og være både rådgiver og vejleder med dybt personlige problemer for folk og samtidig være den, der skal kontrollere.

Da Socialudvalget for et par år siden var i Island, var det jo noget af det, socialforvaltningen i Island sagde til os. Lederen af socialforvaltningen i Reykjavik kunne simpelt hen ikke forestille sig, at sagsbehandlerne skulle kunne være kontrollører af de folk, de samtidig skulle sidde og hjælpe.

Det kunne være, det var det, vi skulle drøfte nærmere i Retsudvalget for at se, om det er den vej, vi skal gå, altså adskille myndighedskontrolfunktionen fra rådgiver-vejleder-funktionen. For der er et problem, som vi er nødt til at gøre noget ved, hvis vi skal sikre en ordentlig retssikkerhed for de mennesker.

Som sagt synes jeg, at vi skal tage det med ind i de drøftelser, vi skal have. Vi ser nødig, at det går den her vej, men det kan være den eneste udvej, hvis flertallet, som det ser ud lige nu, ikke er med på, at der skal findes nogle andre løsninger for at ændre på retssikkerheden og styrke borgernes retssikkerhed. Så vil det gå den her vej, selv om socialministeren siger, at hun ikke ønsker det.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Thomas Krog.

Thomas Krog (SF):

Jeg vil sige tak for debatten. Tak for de trods alt mange bemærkninger, der har været i retning af, at her reelt er et problem; at der reelt er nogle ting, der bør ses på.

Til Socialdemokraterne vil jeg sige, at jeg også havde ønsket, at jeg kunne have tallene på landsplan med i det her. Det er flere måneder siden, jeg har bedt om at få nogle tal, der kunne dokumentere, at det ikke bare ser skidt ud i Nordjylland, men faktisk også belyser, hvordan det ser ud på landsplan. Jeg forventer dem en af de nærmeste dage, og det er klart, at de tal kommer til at indgå i den udvalgsbehandling, der vil være af det her forslag.

Så til det, den radikale ordfører sagde, om, at det måske ikke er det samme land, vi lever i. Sådan kan jeg til gengæld godt have det, ikke mindst i forhold til socialministeren, der, synes jeg, lukker øjnene for et reelt problem ved at henvise til, at vi har en paragraf i det her land, som siger, at kommunerne skal tage hånd om de

mennesker, der er, og at sådan bør det være. Det er ikke den virkelighed, jeg oplever. Det er ikke den virkelighed, nogle af de mennesker, som jeg har lyst til at hjælpe, oplever.

Jeg er fuldstændig enig med Enhedslistens ordfører i, at det allerbedste ville være, at vi var det her helt foruden, at det her var unødvendigt at snakke om. Men igen vil jeg sige, at det ikke er virkeligheden.

Jeg vil godt advare lidt eller i hvert fald sige, at man skal tænke sig grundigt om, inden man adskiller myndighed og vejledere. Det har i de kommuner, hvor man har forsøgt sig i den retning, givet nogle voldsomme frustrationer for de mennesker, som jo faktisk sidder der med en sagsbehandler, der siger: Jamen vi gør bare sådan og sådan her. Det kan være at indstille til en førtidspension, eller hvad det nu er, som det handler om for den enkelte, og så oplever vedkommende bagefter at blive underkendt. Og så spørger vedkommende: Var det ikke kommunen selv, der sagde, at det var det her, vi skulle gøre? Det er i hvert fald nogle overvejelser, man skal have med i den sammenhæng.

Så til fleksjob. Den konservative ordfører mente ikke, at fleksjob ligesom var en del af det her forslag. Nu har jeg selv nævnt det. Dansk Folkepartis ordfører, synes jeg, blandede fleksjob og førtidspension lidt sammen. Det, der var min pointe ved at nævne fleksjob i den her sammenhæng, er den forskelsbehandling, der her gøres. Man siger til kommunerne, at man straffer kommunerne økonomisk, hvis de ikke laver en ordentlig sagsbehandling – hvis kommunerne laver noget, der kan koste statskassen penge, skal man straffe dem, der ikke kan gøre det ordentligt – men hvis kommunerne gør noget, som koster de her mennesker penge, hvis kommunerne laver en dårlig sagsbehandling, som gør, at folk må gå på nedsat kontanthjælp i flere år i stedet for at blive visiteret til et fleksjob – ja, jeg kender eksempler på det – så kan kommunerne gøre det fuldstændig uden økonomisk risiko.

Kl. 14.45

Jeg kan virkelig godt undre mig over, hvorfor man synes, at det er godt at motivere kommunerne til en ordentlig sagsbehandling, når det koster staten penge, mens man ikke synes, at det er i orden at gøre det, når det koster borgerne penge. Den forskelsbehandling synes jeg egentlig godt at jeg kunne tænke mig en forklaring på af ministeren.